

عنوان مقاله:

مطالعه تغییرات جمعیت گونه غالب شته و زنبورهای پارازیتوئید آنها در مزارع گندم مناطق معتدل استان کرمانشاه

محل انتشار:

سومین کنگره ملی کشاورزی ارگانیک و مرسوم (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

شهلا باقری متین - مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کرمانشاه

محمدتقی توحیدی - مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کرمانشاه

سیدمهدی محجوب - مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کرمانشاه

فرزاد جلیلیان - مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

فراوانترین و مهمترین پارازیتوئیدهای شته ها متعلق به خانواده Aphidiidae میباشد که بسیار تخصصی عمل کرده و کلیه گونه های آن فقط شته ها را پارازیت می کنند. در این تحقیق طی سال های 83-85 از دو مزرعه گندم انتخابی در شهرستان کرمانشاه برای بررسی ارتباط میزبانی زنبورهای پارازیتوئید با شته های میزبان و تغییرات جمعیت گونه های غالب در طول فصل زراعی عملیات نمونه برداری انجام گرفت. نتایج نشان داد که شته گونه Sitobion avenae با 74/2 درصد بیشترین فراوانی را به خود اختصاص داد و گونه Schizaphis graminum با 0/8 درصد کمترین فراوانی جمعیت شته را داشت. شته روسی گندم Diuraphis noxia با فراوانی 1/4 درصد تنها گونه ایست که فقط در منطقه معتدل استان کرمانشاه مشاهده گردید. زنبور پارازیتوئید Aphidius rhopalosiphi بعنوان گونه غالب، 33/3 درصد از فراوانی را به خود اختصاص داده و زنبور Lysiphlebus fabarum با فراوانی 25 درصد در جایگاه دوم قرار دارد. اوج جمعیت شته غالب از نیمه دوم اردیبهشت به بعد است، هر چند فعالیت آن ها از اوایل فروردین آغاز می شود، روندافزایشی قابل توجه این شته از اواخر فروردین شروع و در نیمه اردیبهشت به پیک جمعیتی خود میرسد. جمعیت زنبورهای پارازیتوئید از حدود نیمه فروردین همزمان با افزایش جمعیت شته ها آغاز و از اواسط اردیبهشت با کاهش نسبی دما، کمتر شده و دوباره با افزایش دماسیر صعودی داشته به نحویکه در آخر اردیبهشت به اوج جمعیتی خود می رسد.

کلمات کلیدی:

شته های گندم، زنبورهای پارازیتوئید Aphidiidae، کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/926798>

